

ON CAL CERCAR
LA «MOTIVACIÓ»

A la tarda i a la nit d'ahir, els ciutadans barcelonins, en comentar el fet del dia, es dirigien els uns als altres una muda interrogació, en la qual hom podia llegir-hi les paraules aquestes: "Per què aquesta bàrbara agressió?"

Realment repugna creure que els nostres enemics hagin adoptat com a mètode corrent de guerra la sembra desinteressada (sense objectiu, sense finalitat concreta) de la mort damunt de les grans ciutats. És que al camp facciós, els cadàvers de dones i d'infants, les despulls mortals dels ciutadans pacífics, són considerats trofeus de guerra?

Posats a ésser generosos, volem fer a l'enemic el favor de creure que no ha retrocedit encara a unes edats tan bàrbares que facin legítima als seus ells aquesta cruenta. Però aleshores hem de cercar en els ressorts corrents de la humana psicologia una altra motivació a aquestes crims que l'aviació facciosa comet cada dia en la reraguarda republicana.

I aquesta explicació existeix, no en tingueu pas cap dubte. Cal cercar-la en els fronts, en el fracàs repetit dels desesperats atacs facciosos, impotents per a treure l'espina que l'estat major franquista porta clavada des de la nostra gloriosa gesta de Terol.

Aquesta superioritat bèl·lica de la qual, fins fa un mes, gallejava la facció, avui està emicollada sota les armes republicanes. I la caiguda del prestigi és molt més vertical, per la resonància que la derrota franquista ha tingut a l'estranger. Tots aquells cronistes de la Premsa internacional que, temps ençà, donaven com a certa la victòria de Franco, avui diuen que en la història de la guerra ibèrica s'ha produït un fet transcendental: l'aparició de l'Exèrcit republicà. I que aquest nou fet pot fer variar decisivament el curs de la guerra.

Aquestes apreciacions són les que els rebels es neguen a acceptar. L'absurd conglomerat que enquadra l'Espanya "nacionalista" només pot subsistir a força de victòries. La sublevació és una lletra a curt termini. Una vegada l'hora del triomf s'allunya qui sap si indefinidament, no hi ha manera de donar una aparença política o moral a un moviment que té el seu origen en ambicions purament materials i en pactes inconfessables amb la concupiscència estrangera.

"Cal mantenir, costi el que costi, el mite de la nostra superioritat", es deuen dir Franco i els seus acòlits. I quan l'exèrcit no és apte per a perllongar la llegenda, cal recórrer al procediment més fàcil del bombardeig: les ciutats de la reraguarda enemiga. Cal conservar, al preu que sigui, les il·lusions dels partidaris, que es refreden davant d'uns comunicats de guerra cada dia més grisos i cada dia més trucats.

Aquest és el secret del bombardeig d'ahir. Secret que no descobrim nosaltres, car tot Catalunya, amb un instint segur, ja fa temps que, davant de cada nova agressió aèria, es diu: "Malament els deuen anar les coses al front!"

Les coses els van malament al front i encara els hi aniran més. Els aniran tan malament que fins i tot desistiran dels seus criminals raids de fatxenderia damunt la nostra reraguarda. El desgast que en el seu prestigi militar els ocasionarem al front, serà tan i tan gros, que no el podran compensar amb els assassinats de la població civil. Una feta com la d'ahir, ja té caràcters de presonament d'agonia.

Els dies i les armes parlaran.

XINA
UNIDA DAVANT L'INVASOR

«SI LA FINALITAT REAL DEL JAPÓ ÉS DE VASSALLATGE DE XINA, SEGUIREM RESISTINT AMB TOTES LES NOSTRES FORCES», ES DECLARA A HANQUEU

Si Xina aconsegueix passar la primavera sense enfonsar-se, no fóra impossible que la gran esperança d'alliberació nacional comencés sota la influència de nombrosos factors que treballen, lentament, a favor d'ella

Hanqueu, 20. — «Tot Xina pateix una guerra sagrant, destructora, imposada pels invasors, i acolliria amb benplacit la possibilitat d'acabar una pau honorable a base del respecte de la sobirania nacional; però mentre els principis enunciat pels japonesos es contradueixen amb llurs actes; mentre hi ha lloc a temer que, sota les més diverses màscares, la finalitat real del Japó sigui de vassallatge de Xina, continuarem resistint amb totes les nostres forces malgrat l'extensió tràgica i el sacrifici inevitable.»

Aquesta és la declaració comuna recollida en l'avis de diverses personalitats xineses de gran prestigi.

La posició particularment sòlida adoptada per Xina en l'ordre del Dret Internacional i del Dret de Gents, no ha variat de cap manera des del començament de les hostilitats, mentre que les finalitats de guerra japoneses semblen ésser objecte de discussions majors a Toquio, aduuc mentre la tesi japonesa oficial —l'acció militar motivada pel sol desig d'establir una col·laboració amb Xina i la supressió de l'antimoniisme— és cada dia més difícil de sostenir davant el tribunal mundial. De moment, no es preveu la possibilitat de conciliar les actituds absolutament oposades ni les bases mínimes indispensables a les negociacions que tinguin possibilitat de triomfar. Els diàlegs xinesos recents temptatius per a preparar les negociacions de pau per mediació de l'ambaixador alemany Trautmann, els japonesos no volgueren precisar llurs exigències. Limitant-se a indicar les condicions de caràcter general, les conseqüències i maneres d'aplicació de les quals haguessin pogut interpretar-se en forma diferent i convertir-se en

pont de les més greus incomprendensions. És possible que el Ministeri d'Afers estrangers no fos capaç de precisar més aquestes condicions a causa de les divergències polítiques que es manifesten en el si del Govern japonès i sobretot degut a les incerteses quant a la seva acceptació pels militars. En definitiva, seria probablement un error descomptar un canvi radical en l'actitud dels dirigents xinesos, així com també seria il·lusionari considerar el final sobtat de les hostilitats amb una solució duradora del conflicte, puix que es tracta d'una hipòtesi extraordinàriament inversemblant per a un proper futur. Aquestes conclusions es fonamenten en una sèrie d'observacions, de les quals anem a declarar les principals:

Primer. La unitat xinesa apareix més profunda i sòlida del que molts suposaven i que jutjaven aquest país segons un passat recent.

Segon. Les escissions que alguns

preveien en el si del Govern xinès no s'han produït i no semblen imminents.

Tercer. El Kuo Min Tang, objecte de nombroses crítiques, reconeix la necessitat de reformes i evoluciona més i més vers el liberalisme admetent en les funcions oficials elements reclutats al marge del partit.

Quart. La col·laboració comunista demostra la subordinació de tots els problemes al de la defensa nacional.

Cinquè. Punt capital: contràriament als recents rumors, els dirigents xinesos més favorables a la pau i reputats com a representants del Partit de la Pau, no estan a favor de la pau a tota costa sinó a favor d'una pau acceptable per la nació independent, l'existència de la qual com a nació independent està assegurada. Però com que seria en va esperar que els militaristes japonesos, enorgullits pels èxits, re-

nunciessin actualment a llurs desigs de dominació de Xina i com que, per altra part, és evident que les armes xineses, terriblement esgotades, no poden cercar de moment una decisió en el camp de batalla, i com es presentarà l'esdevenidor immediat? S'assistirà versemblantment a un període caòtic durant el qual les tropes xineses, reagrupades, s'esforçaran a frenar tot el possible avanç japonès que s'efectua des del nord i est cap a Hankeu. L'acció japonesa contra Kuantung no sembla imminent, a no ésser que l'avanc cap a Hankeu es trobes amb obstacles majors. De la mateixa manera que no hi ha declaració de guerra, podria ésser que no hi hagués declaració de pau. El Govern xinès, al qual la decisió japonesa de no reconèixer-lo sembla que no l'ha emocionat gaire, organitzarà, si ho creu convenient, un replegament cap a l'interior, limitant

així el territori escollit com a última resistència duradora a les províncies d'I centre, oest i sud.

La situació financera, si bé és precària, no intranquil·litza gaire. Les últimes col·lites abundants descarten el perill de la fam. Les noves carreteres, els nous ferrocarrils en construcció amb direcció a Indoxina, Birmanya i Rússia augmentaran les possibilitats d'importació i exportació. Els nous exèrcits en formació permetran la substitució progressiva de les unitats combatents. En resum, el període dels propers quatre mesos sembla ésser el més crític i potser el més decisiu per al futur de Xina i de tots els països interessats a l'Extrem Orient. Si Xina aconsegueix arribar a la primavera sense enfonsar-se, podria ésser que la gran esperança d'alliberació nacional comencés sota la influència de nombrosos factors que treballen lentament al seu favor.

L'ambaixador xinès abandona el Japó

"LA FORÇA ARMADA NO POT OFEGAR EL SENTIMENT RACIAL"

Toquio, 20. — Su-Whin-Ying, ambaixador de Xina, ha embarcat a Yokohama cap a Hong-Kong a bord de l'«Empress of Asia». Arle i Yuki, dos ministres —l'han visitat abans de partir— han enviat la següent salutació de comiat al Japó.

«Els exemples històrics demostren que l'existència de les nacions és plena de vicissituds. No obstant, les vicissituds no són permanents. La força armada no pot ofegar el sentiment racial. Les persones característiques del vostre país creuen que

la situació actual és preludi de felicitat eterna, per al poble japonès. He demanat al meu Govern en diverses ocasions que m'autoritzi per a marxar. Finalment ho he obtingut. Sorto del Japó amb un sentiment inexpressable.»

CHAUTEMPS, PROTAGONISTA

Monsieur CAMILLE CHAUTEMPS ha saltat, aquests dies, per totes les primeres pàgines dels diaris. Dimissionari, primer, es negà a formar Govern més tard. I, finalment, de nou al punt de partida, torna a encarregar-se de la formació de Govern i el forma... Vegeu-lo, en sortir de l'Elisi, durant una de les dramàtiques jornades polítiques que ha viscut França. Periodistes, fotògrafs, i l'home, preocupat... Realment, la situació era per a preocupar-se'n (G. Press)

Vaixell anglès agredit per un submarí "desconegut"

El cavallà lè interès que el seu país coneixgui, immediatament, el succeït

El ministre de Defensa Nacional ha rebut un telegrama del governador civil de Castelló, datat a aquesta capital el dia 19, a les 21 hores, que diu el que segueix:

«La Comissaria General de Fronteres i Ports m'oficià que en el dia d'avui s'ha presentat el capità del vaixell anglès «Clonara», i ha participat que a l'hora de Sagunt i sobre les tretze hores i trenta minuts, a unes deu milles de la costa, ha estat agredit per un submarí, que li ha lliçat un torpede sense que, afortunadament, l'hagi tocat.

L'esmentat capità interessa que se'n doni compte al seu Consolat avui mateix, car desitja que el seu país coneixgui, aquesta mateixa nit si és possible, el fet.

Atenint el seu preu, ho participo a l'esmentada autoritat.»

Recordem...

Recordem a tots els que ens trameten notes per a ésser publicades, i d'una manera especial als organismes oficials del Govern de la República, que aquestes han d'ésser redactades en català. Altres, no responem de la seva publicació.

POLITICA DE CATALUNYA ENFORA
Un nou Govern, a França

Els fets essencials de la crisi francesa que s'ha resolt amb la formació del Govern Chautemps, són els següents: Primer, que havent-se provocat la crisi per desacords entre els comunistes i els radicals sobre la qüestió del control dels canvis, els socialistes se solidaritzaren amb els comunistes contra els radicals. Segon, que el cinquè dia de crisi els radicals s'imposaren mantenir la política de la llibertat monetària que ajunta França a Anglaterra i als Estats Units i obtenia que els socialistes s'allunyessin dels comunistes i s'apropessin al Govern Chautemps.

Dues tendències de política exterior havien fet pressió sobre la crisi francesa: una oriental i una altra occidental. Aquesta darrera ha triomfat. Lleó Blum ha fet dramàtics i meritoris esforços dintre les reunions del partit socialista per tal de fer-lo triomfar. Els comunistes francesos a l'hora amarga han sabut cedir en la seva pressió i han fet una retirada patriòtica. Les realitats de la política exterior financera i diplomàtica manaren que fos la pressió occidental democràtica i anglo-americana la que s'imposés. La situació de França en aquest aspecte és molt semblant a la nostra: necessitat d'un suport netament democràtic i occidental, tornada al patriotisme dels comunistes francesos.

La política de no intervenció segons França no hauria pogut ésser canviada per cap mena de solució de la crisi. Els que diguin que ells haurien canviat la política de no intervenció si haguessin entrat a formar part del Govern, voldran dir en realitat que estaven segurs de no formar part d'aquest Govern. La bandera contra la no intervenció a França no és una bandera per a governar; és una bandera per a restar a l'oposició parlamentària.

Per tant, amics lectors, tenim a França el Govern i la política que podem tenir. Només els irrealistes podien esperar altra cosa.

Posició nostra? Contents en principi. Tot el que reforci l'aliança de les tres democràcies ens ha de satisfer. Expressem la nostra amistat i la nostra confiança al Govern francès. Fem un esforç definitiu per tal de posar-nos a to amb la nova situació francesa.

Pel que es considera la realitat democràtica catalana, les característiques del seu Govern, la personalitat del seu President, i les línies d'acció de la seva política, comprendreu que anar vers França és anar vers Catalunya.

Nicolau M.ª RUBIO

Barcelona, 20 gener 1938.

NO HI HAURA EMPRES-
TIT ANGLÉS A ITALIA

Roma, 20. — Als cercles ben informats es declara —amb referència als rumors circulats a l'estranger relatius a una pretesa oferta o emprèstit, que serien concedits per Anglaterra a l'Itàlia— que estan mancats de tot fonament.

Efectivament

El Japó construeix supercui-rassats!

Però no cal alarmar-se, -- diuen a Toquio

Toquio, 20. — El Ministeri de Marina ha començat les seves conferències de premsa. El seu portaveu, almirall Noda, ha declarat que no pot desmentir l'entrada a les drassanes de supercui-rassats, puix que ell mateix ignora el programa; però —diu— «les potències no s'han d'intranquil·litzar massa davant el secret que envolta les construccions nipones. El Japó no sortirà mai del principi de no ingerència. L'acció de la marina a Xina s'encamina a assegurar la pau a l'Extrem Orient i arreu del món. Les potències han de tenir confiança en el Japó.»

El portaveu anuncia que d'ara endavant s'abstindrà de desmentir les informacions sobre el programa de construccions del Japó.

Per a la vídua i en homenatge a Esteve Gratacós

La Companyia d'Art Dramàtic de Josep Claramunt, que actua al teatre de l'Orfeó Gracienc, fonament impressionada per la pèrdua d'un tan alt valor musical com fou Esteve Gratacós, que amb el seu art enlluernador i el seu carisma, ha aplegat una instància al senyor batlle de la ciutat demanant que, com a petita mostra d'agraïment a tan precar artista, l'Ajuntament concedís com a pensió vitalícia l'import del seu íntegre que percebia de la Corporació Municipal, a la seva vídua i fills i que, a més, se serveixi donar el nom d'Esteve Gratacós a la plaça del Diamant de Gràcia, per estar enclosada a la barriada on va néixer Gratacós i tocar el pal·lars a la casa on deixà d'existir.

Es de creure que tot Barcelona s'adherirà a la petició tan justa i que en tan bon lloc posarà el nom d'aquest barceloní.

"A la Rambla es venen hotels..."

HA COMENTAT, ADMIRAT, UN PERIODISTA FRANCES

Un matí de desembre, ple de llum i de dolçor —diu Jacques Vénot en "L'Ordre"— vaig sortir de França per la frontera del Pertús. El cotxe corre cap a Barcelona. Els Pirineus queden enllà. D'un costat les magnífiques costes de la Mediterrània; de l'altre costat vinyes podades, hortes abandonades, camps sembrats disposats a lluir els germens de la collita futura, poblets tranquils i treballadors.

Aquest país treballat, segons molts francesos que intentaven dissuadir-me de la meua projectada visita?

A l'horitzó camperol succeïen les aglomeracions industrials i comercials. Fàbriques plenes de rovell, de vida; botigues obertes, ateses de dones; homes agrupats als taulers dels cafès i bars.

Per últim, bruscament, en donar una volta a la carretera i des d'una costa que la domina, es descobria la gran ciutat catalana. Apareixia tota sencera, en la seva gran extensió. Adossada a la falda dels puigs que la volten, Barcelona, com una petxina descendeix cap al mar.

El cotxe travessa la ciutat bullidora.

L'hotel, un palau; porters amb llumera, groens, mossos d'escorç, expressos la meua sorpresa parlant amb un espanyol, enginyer que dirigeix una fàbrica. I em diu que a Espanya no hi ha sinó guerra.

Una guerra contra la invasió. Ho veïeu a Barcelona i a Madrid i he pogut veure que no m'havia enganyat.

No hi ha a Espanya més que una guerra; una guerra que es considera d'independència.

Per al poble espanyol Franco no és més que una joguina a mans de les potències estrangeres que s'han associat a la seva empresa. Això dona al poble republicà una resolució sense exemple. Sap que lluita per tal de salvar el seu país de la invasió estrangera.

LA VIDA HA RECORBAT EL SEU CURS D'ACTIVITAT NORMAL.

Barcelona ha estat sempre una ciutat, sorrient i ha conservat el seu somriure en la prova. Madrid, poble de joiosa tranquil·litat abans de la guerra, s'ha tornat seriós. Té consciència de la seva missió. És el símbol.

La vida a totes les ciutats, al darrere, al davant, a la recerca, ha recobrat actualment el seu curs d'activitat normal, sense altres restriccions que les obligades per les necessitats de la lluita.

Com abans, els habitants de Barcelona continuen passejant per la Rambla.

La multitud bullidora de la població civil, dels militars de la rearguardia, dels que han vingut amb permís del front i de les xicotetes societats que cap alia les set de la tarda, prenen per assalt els bars on s'hi troben una ràcia d'ulls i d'orelles.

Acostumats els espanyols —vell costum en ells— a passar la major part de les hores fora de casa seva,

la guerra no ha canviat els costums ni a Madrid ni a Barcelona, i els espanyols enveuen els cafès i bars on és gairebé impossible trobar un seient.

Els cinemes es venen plens de gom a gom; el preu de les localitats oscil·la entre 150 i 4 pessetes. Es passen pel·lícules d'actualitat i de propaganda; però principalment pel·lícules americanes i les efígies de Jean Harlow, Irene Dunne, Warner Baxter s'exhibeixen en els cartells de publicitat.

La multitud fa cua a la porta dels teatres per tal d'assistir als espectacles més diversos; peces de circumstància; revistes en les quals el mateix rigor dels temps subministra matèria per a riure; tragèdies, comèdies lleugeres, obres avantguardistes, operetes antiquíssimes com "El conde de Luxemburgo". Al teatre Olympia, de Barcelona, he assistit a una magnífica representació, barreja de sessió de circ i de musical, i la sala, que compta 5.000 localitats, es veia plena a vessar.

Els cafès i bars cap allà a mitja nit i els teatres a la una de la matinada.

La circulació és lliure; la seguretat completa.

La vida a la menuda marca a tota màquina. Els estocs antics es venen a preus que a nosaltres, els francesos, ens semblen ridículament baixos.

TOTA ESPANYA ESTÀ UNIDA EN EL MATEIX SENTIMENT.

Madrid i Barcelona són dues ciutats de temperament distint; però, davant del perill, tota l'Espanya republicana està unida en un mateix sentiment: el de la lluita aferrissada, el de la guerra fins aconseguir la victòria.

Decisió increïble a Madrid; acceptació decidida a Barcelona. I arreu el mateix valor davant del perill, la mateixa retadora indiferència.

Una tarda, a Barcelona, els avions rebels bombardejaren la ciutat. Sonaren les sirenes. Jo em trobava al Teatre Tivoli. A la immensa sala els dos mil espectadors no es mogueren del seient. Fou necessari obligar-los a baixar als refugis. I això que coneixen l'efecte terrible de les bombes.

A Madrid el poble ha tancat molt a compenetrar la imprudència inútil de restar al carrer durant els bombardeigs, més perillosos encara per la proximitat de les línies.

Allí existeix un cinema que funciona normalment, i molt acreditat, a 800 metres de les trinxeres.

A LA RAMBLA ES VENEN FLORS.

L'activitat econòmica a l'interior del país, malgrat la guerra, s'ha repres totalment.

PERILLS DE GUERRA A TOT ARREU...

Mussolini intenta convèncer Hitler per a una gran acció a Espanya

París, 20. — La crisi ministerial havia reobert a segon terme els problemes de política internacional. Però si la premsa no s'ha ocupat d'aquests problemes, als cercles polítics s'ha desenvolupat una gran activitat de debat. Els dos temes principals són els de sempre: Espanya i l'Extrem Orient. Tots els altres són secundaris.

Al Foreign Office es reben notícies de les quals es desprèn que Mussolini tracta de convèncer Hitler perquè l'ajudi en una gran acció a Espanya.

D'altra banda, al mateix Foreign Office es sap que Itàlia està animant el Japó perquè ataquï Hong Kong, per tal que Anglaterra perdi de desplaçar de la Mediterrània part de la seva flota.

Els conservadors anglesos tenen la mania de creure que Alemanya es resisteix a les invasions italianes i que està preocupada al seu torn pel rumb que pren la política del Japó a Xina. Alemanya ha confiat al mateix temps que havia intervingut per a arranjat el conflicte i que havia fracassat. Als cercles conservadors d'Alemanya de Londres es creu que és possible arribar a un acord amb Berlín a pro-

poït de l'Extrem Orient, i a una acció conjunta de París, Londres i Berlín, a Tòquio.

A la vegada que la política a la Mediterrània, preocupa el desenvolupament de la política totalitària a l'Extrem Orient. Com és sabut, la imprudència de Tchang Kai Xek havia cridat a Nankin l'ex-ministre feixista i italià Stefani, com a conseller de finances i polític de Xina, així com una missió italiana que estava organitzant l'aviació xinesa. L'ex-ministre sortí de Xina fa temps, però la missió acaba d'abandonar el país.

Es sap que Roma creu en una intervenció de Rússia contra el Japó a l'Extrem Orient. D'aquí el desig de Mussolini que el Japó ataquï Anglaterra urgentment, per a permetre la immobilització de Rússia a Europa i l'atac italià a la Mediterrània contra Espanya i contra les colònies franceses i el canal de Suez.

Els japonesos mostren certa resistència a declarar la guerra a Xina, perquè saben que, si la declaren, el pacte nord-americà de neutralitat li privarà de petroli per a la seva aviació i marina, i tampoc no el rebirà de Rússia, que és l'al-

tre dels seus principals proveïdors.

D'altra banda s'ha vist que, igualment que a França amb el CSAR, s'han produït a Anglaterra sabotatges en els vaixells de guerra anglesos, i avui informen de Washington que la venda de municions italianes a diversos països americans preocupa els Estats Units, puix que representa un perill contra la pau a Amèrica i contra els Estats Units.

El Govern nord-americà està preocupat i ha donat ordre d'obrir una informació sobre la influència nazi i feixista en ambdues Amèriques, influència que es desenvolupa per mitjà de la ràdio, de la premsa i de la venda d'armes i municions, i dels caps d'Estat dels petits dictadors feixistes americans.

En cas de conflicte a l'Extrem Orient, la preparació dels feixistes d'Amèrica constituiria una seriosa amenaça per als Estats Units i per a Rússia, i afavoriria evidentment, en canvi, el Japó.

La Generalitat intervindrà tots els hotels, cafès, restaurants, fondes, pensions, bars i similars, de Barcelona

E.R.C.

J.E.R.E.C.

LES DEPENDENCIES DEL SECRETARIAT GENERAL
Dilluns vinent, dia 24, restarà el Secretari General del Partit al seu estatge Passatge de Pl i Margall, núm. 19, on s'hauran d'adreçar els nostres militants per als afers que els convinguin.

FEDERACIO DE BARCELONA
El dia 23, a les deu del matí i al saló d'actes de la Federació de Barcelona del Partit (Rambla de Catalunya, 26).

ORDRE DEL DIA
Lectura de credencials.
Memòria.
Reglamentació de la Federació.
Elecció del Comitè Executiu.
Orientació Política Nacional.
Orientació Econòmica-Social.
Assumptes generals.
Per tant, espreu que tots els centres enviïn a aquest Ple un delegat i subdelegat amb la corresponent credencial.

CENTRE CATALANISTA D'ESQUERRA
Es convoca a tots els militants de les Joventuts del nostre Centre a l'assemblea extraordinària que se celebrarà demà, divendres, dia 21, a les set de la tarda, per a discutir les Ponències i nomenar els Delegats al Ple de la Federació de Barcelona-ciutat.

COMISSIO D'INFORMACIO I AJUT A LA GUERRA
S'hi pregarà tots els Casals i Delegacions del Partit, de treballar amb la màxima urgència, llistes i relacions de tots els militants que actualment es troben als fronts de guerra.

CASAL D'ESQUERRA DEL DISTRICTE PRIMER, Ampio, 27
Es convoca a tots els militants de les Joventuts del nostre Centre a la reunió extraordinària que se celebrarà avui, dijous, a dos quarts de set de la tarda per a discutir les Ponències i nomenar els Delegats al Ple de la Federació de Barcelona-ciutat.

CENTRE REPUBLICA DEL POBLET
El Consell Directiu d'aquesta Entitat, es complia a comunicar als familiars dels nostres consocios que es troben al front lluitant per la República, que per tal de comunicar-los un assumpte de vital interès passin pel nostre estatge social, carrer de València, 458, quinsevol dia feiner de dos quarts de set a dos quarts de vuit.

CASAL NACIONALISTA D'ESPAR-TACUS (Aribau, 74)
Hom prega als familiars dels socis del nostre Casal que es troben al front, que passin per aquesta Secretaria quinsevol dia de 4 a 6 de la tarda o de 6 a 8 del vespre, per tal de comunicar-los un assumpte que els interessi.

CASAL D'ESQUERRA REPUBLICANA DE LES CORTS
Anglesola, 32 i 34. I Joan Gampar, 4.
Divendres vinent, dia 23, tindrà lloc un gran acte d'homenatge al Combatent, en el qual prendran part els oradors següents:

LA DONA A LA RERAGUARDA
Hom fa avinent a tots els infants als quals no els foren lliurats l'equip i la joguina corresponent, degut a l'hora avançada i per moltes exposats dels encarregats de la sala on s'efectuà el repartiment, que poden passar a recollir-los mitjançant la presentació de la contrassenya, a l'estatge de la Dona a la Reraguarda (Avinguda 14 d'abril, 389), fins demà, divendres, dia 21, a la tarda.

FRONTO NOVELTATS
Avui, nit, a un quart d'onze a FALA
AZURMENDI-PERA
GALLARTA III-JAUREGUI
Demà, tarda, a les quatre a FALA
AZPIOLEA-PUJANA
contra
GALLARTA III-VILLARO
Detalls per cartells.

FRONTO IXIKI-ALAI
Avui, nit, a les deu
ALEGRIA-YASQUITA
contra
NATI-MARY
Demà, tarda, a les quatre
LUMI-BENE
contra
CARMENCHU-SIALLI
Detalls per cartells.

LA COMPRA I VENDA CLANDESTINA DE TABAC INDIGENA ES CONSIDERA COM UN DELICTE DE SABOTATGE

EL BOMBARDEIG DE VALENCIA EXPLICAT PELS PARLAMENTARIS ANGELOS

LA DIRECCIO GENERAL DEL TIMBRE
Monopoli, assabentada que alguns particulars es dediquen a comprar a cultivadors de tabac els productes de la seva collita, creu necessari advertir:

LA DONA A LA RERAGUARDA
Hom fa avinent a tots els infants als quals no els foren lliurats l'equip i la joguina corresponent, degut a l'hora avançada i per moltes exposats dels encarregats de la sala on s'efectuà el repartiment, que poden passar a recollir-los mitjançant la presentació de la contrassenya, a l'estatge de la Dona a la Reraguarda (Avinguda 14 d'abril, 389), fins demà, divendres, dia 21, a la tarda.

FRONTO NOVELTATS
Avui, nit, a un quart d'onze a FALA
AZURMENDI-PERA
GALLARTA III-JAUREGUI
Demà, tarda, a les quatre a FALA
AZPIOLEA-PUJANA
contra
GALLARTA III-VILLARO
Detalls per cartells.

FRONTO IXIKI-ALAI
Avui, nit, a les deu
ALEGRIA-YASQUITA
contra
NATI-MARY
Demà, tarda, a les quatre
LUMI-BENE
contra
CARMENCHU-SIALLI
Detalls per cartells.

LA DIRECCIO GENERAL DEL TIMBRE
ha presentat darrerament la denuncia davant el Tribunal Especial d'Espionatge dels casos haguts de contractar amb tabac indigena propietat de l'Estat.

LA DONA A LA RERAGUARDA
Hom fa avinent a tots els infants als quals no els foren lliurats l'equip i la joguina corresponent, degut a l'hora avançada i per moltes exposats dels encarregats de la sala on s'efectuà el repartiment, que poden passar a recollir-los mitjançant la presentació de la contrassenya, a l'estatge de la Dona a la Reraguarda (Avinguda 14 d'abril, 389), fins demà, divendres, dia 21, a la tarda.

TEROL

27 DE DESEMBRE

Data memorable entre les que vivim durant la reconquesta de Terol. Feia vuit dies que per tots nosaltres era un perill de la sort que arribarien a córrer en el rendició de Terol els centenars de presos que patien disset mesos reclusos en antighilífics casals, ja que la capacitat de la presó provincial s'havia fet insuficient, moments després d'haver iniciat la invasió de les epíscopes.

I els nostres presos? Què serà dels nostres presos? —ens autointerroguem al llarg de les jornades que tenim dursíssimes com fruites per als nostres soldats visqueren al voltant de Terol.

Finalment s'acabà, a favor nostre, la incògnita, gràcies a la perillosa precaució que en aquest sentit adoptà el nostre comandament.

La presó —un dels principals centres de reclusos— està junt al que fou un fort reduït facili, i, naturalment, oferia moltes dificultats a la seva evacuació.

Malgrat això, els nostres soldats, assabentats de la importància que tenia aquesta conquesta, no repararen en mitjans, i donant el pila, es llancaren sobre la presó, obrint forats a les parets o saltaven les teulades (segons les hores i la situació dels llocs assaltats), allconseguint un èxit insuperable, i evacuant tots els esquarterats allà tancats.

Es imposible l'expressar aquí la manera com es desenvolupà aquesta sublimne escena de veritable alliberació que presenciarem el 27 del passat desembre.

Piors, rils, emoció intensa... formaven una escena de tonalitat admirable enmig dels tirs i explosions de mines i morters...

La caravana d'evacuació partí —portadora dels alliberats— cap a la Puebla de Valverde, on esposos, esposos (hi dones de totes les edats), pares, mares, fills, promeses i promeses, es confonien en aquella massa humana, que esclatà a cor en visques a la llibertat i a l'alegria del Poble.

Els familiars dels presos de Franco esperaven ja —feia alguns dies— l'últim noticiós dels seus als quals no pensaven veure ni abraçar mai més, ja que, coneixent la refinada crueltat que caracteritzava els falangistes, suposaven, no sense fonament, que els ocupants del reduït anex a la presó, havien obligat els nostres presos a sumar-se a ells, si no havien estat afusellats.

No anaven equivocats aquests familiars, ja que el seu pensament estigué a punt d'èsser una trágica realitat.

Efectivament, el cap militar feixista s'entrevistà amb el responsable de la presó i li anuncià que havia de passar els presos al reduït amb l'objecte de reemplaçar amb ells les nombroses baixes que venien sofrint.

L'escribent s'oposa a la idea del cap militar mitjançant les paraules següents: «Els meus presos ni jo no som militars i, per tant, ens mantindrem al marge en la defensa de la plaça».

El militar insistí: «Sóc el cap i únic responsable de tot i vos us deuen en absolut a les meves ordres. Les quals espero acalegués impenyig complir el seu deure».

El cap de Presons tallà la trágica terminació de la frase, amb les paraules següents: «Els meus presos i jo, jo i els meus presos morirem segurament, però morirem junts, aquí, al nostre lloc... Que cadascú sapiga complir amb el seu».

Les bales dels nostres soldats definiren la situació i obligaren el cap a ocupar el seu lloc de comandament que per moments era més difícil de suportar.

I a aquesta entesa, a aquesta actitud digna d'elogi que donà fi a la seva benigna —per als nostres presos— actuació dintre de les lles de Franco, avui deu la República el que més de tres centenars d'homes esquarterats hagin tornat a incorporar-se al seu si després de suportar horrosos rigors durant un any i mig.

Gairebé no cal comentar el fet que els alliberats prengueren de seguida les armes i units al nostre Exèrcit col·laboraren en la alliberació del feixisme a Terol, venjant d'aquesta manera les múltiples vexacions i menyspreus que sofrien sota la tirania de l'enemic, el qual, no conforme amb això, malgrat i anhelava en la misèria els presos i els seus familiars.

Un document que acredita la situació dels nostres presos sota el règim feixista, és la carta que copio i que em fou lliurada per un d'ells.

«Els esborros documents diu així:
«Maria, no penses pena per mi, ja saps ho que son las cosas. Estoy bien, y sólo echo de menos el hogar. Sobre todo no te rebajas ante por mí, esto no te lo suplico, sino que te lo exijo. Te mando 2 pesetas para que compres lo que es falta más.
Conservas todos i recibid un abrazo de vuestro padre y hermano — Mariano».

El document —acompanyat per el mateix ja que s'hi reflecteix tot el que li passava a Terol— té data 27 de gener del 1938.

AGRAIMENT DE LA VIDUA DE VALLE-INCLAN

El ministre d'Instrucció Pública ha rebut la visita de la senyora Josefina Blanco de Valle-Inclan. La vídua del gran escriptor ha volgut palesar personalment el seu agrament per la pensió que el Ministeri d'Instrucció Pública li ha concedit i per haver-se encarregat aquest ministeri dels estudis dels seus fills.

El ministre va dirigir a la senyora Josefina Blanco, que, en aquestes hores en que neix una nova Espanya, el Ministeri d'Instrucció Pública, en desenvolupar la seva política d'amparar i enlitar els grans noms espanyols, pensa, editar les obres completes de Valle-Inclan, i amb motiu de l'aniversari de la seva mort, preparava per mitjà de la Casa de la Cultura, un acte commemoratiu el qual ha estat anunciat ja a la premsa.

La senyora vídua de Valle-Inclan, s'ha retirat del Ministeri emig d'una pregona emoció.

UNA COMISSIO DE LA FEDERACIO NACIONAL DE LA CONSTRUCCIO DE FRANCA FA IMPORTANTS DONATIS

Aquest matí ha estat rebuda pel conseller d'Economia, Joan Comorera, una delegació de la Federació Nacional de la Construcció, integrada pels companys León Labrousse, Minot, Mouquet i George.

La Federació francesa compta actualment amb 600.000 afiliats, 120.000 dels quals pertanyen a la regió parisense. Els companys francesos són portadors d'un important donatiu de l'esmentada Federació, que consisteix en camises i altres robes, equips complets. També porten venen per a les Brigades Internacionals, i es destaquen una gran quantitat de sabates altes d'un model moderníssim.

La Comissió que arribà ahir va visitar els locals de la Federació Regional de la Construcció i el Secretariat de la U. G. T., on foren degudament atesos.

Malgrat el poc temps de que disposen els visitants, pensen recórrer diversos fronts entre els quals el de Madrid.

LA DONA A LA RERAGUARDA

Hom fa avinent a tots els infants als quals no els foren lliurats l'equip i la joguina corresponent, degut a l'hora avançada i per moltes exposats dels encarregats de la sala on s'efectuà el repartiment, que poden passar a recollir-los mitjançant la presentació de la contrassenya, a l'estatge de la Dona a la Reraguarda (Avinguda 14 d'abril, 389), fins demà, divendres, dia 21, a la tarda.

LES CONVERSES ANGLO-IRLANDESES

Londres, 20. — Anit passada, M. J. Donnell s'entrevistà per última vegada amb De Valera sobre el procés de la guerra civil irlandesa, el qual havia d'acabar-se a través de les conversacions anglo-irlandeses quan arribi el moment.

Londres, 20. — Aquest matí De Valera i els ministres d'Eire s'han sortit cap a Dublín.

ESCENARIS

TEATRE CATALA DE LA COMEDIA

Degut a l'èxit assolit per les repeticions donades fins avui al nostre Teatre Català, la Delegació de comèdia, ha retardat una dies la data de l'estrena de l'obra que ha d'actuar la sèrie que han de seguir en la present temporada. «El i Moltes» i «Seny i Amor, amor, senyora» als dues obres que han engegat, encara figuraran al cartell fins la propera setmana, en la qual s'estrenarà la comèdia en tres actes de Navarro Costabella, «Victor Daurat», per Enric Borràs i les principals parts de l'extrem companyia del Teatre de Mèlida de la Comèdia. En pinta de cost nou i és d'èsser especial cura dels movels que han d'ambientar l'escena.

A LA MEMORIA DE J. ANTONIO MELLA

Nico ás Guillén, Leopold Cardona i Emili Vendrell

El Club Cubà «J. Antonio Mella» ha organitzat, per al divendres vinent, amb la col·laboració del Consell de Propaganda de la Generalitat de Catalunya, un acte commemoratiu de la mort de J. Antonio Mella, propulsor del moviment d'alliberament del poble cuba, i en honoratge dels cubans caiguts als camps d'extermini en defensa de la Llibertat d'Espanya.

L'acte serà presidit pel l'honorable conseller de Governació i Assumptes Socials, Antoni M. Sbert. Hi prendran part Nicolás Guillén, poeta revolucionari cuba, el qual recitarà diversos poemes seus; Leopoldo Cardona, pianista; Emili Vendrell, tenor, oferiran els seus talents a través d'un concert de piano i cançons, respectivament, de selecció repertori.

LES CONVERSES ANGLO-IRLANDESES

Londres, 20. — Aquest matí De Valera i els ministres d'Eire s'han sortit cap a Dublín.

Sis dies detingut i incomunicat

Els catalans d'Amèrica

sofreixen persecució i presó per defensar la causa de Catalunya

Copien a continuació la senzilla i admirable lletra d'un català realista a Porto Alegre, capital d'un dels nombrosos Estats del Brasil, on continua aquell mateix català, amb el seu esquivatisme i el seu desinterès, a defensar la causa de Catalunya.

Ja que és un exemple de català realista, des del primer moment es posa, junt amb els catalans benemèrits — tots els catalans de Porto Alegre — i ha estat un entusiasta col·laborador de l'obra del Comitè de Propaganda i un dels defensors de la llibertat de tots els pobles ibèrics. El seu calvari i la seva persecució són una humilitat hereditària i enforteix el seu amor a Catalunya. Diu així:

«Dilecte compatriota: Al seu degut temps he rebut la vostra molt atenta carta del 6 d'octubre, que ha vingut a reforçar l'entusiasme amb què he lluitat a la causa de Catalunya.

Amb molta regularitat rebo el Butlletí que edita per als catalans absents de la Pàtria, que llegim amb els mateixos interessos i del qual en són tretes diverses còpies que van de mà en mà entre els catalans que tenen al·ludat la vibració de Catalunya en la seva inigualable jornada de glòria.

Des que vaig rebre la vostra citada lletra, molts canvis s'han esdevingut, que han fet molt difícil la meua tasca.

Declarant l'estat de guerra, els espanyols nacionals d'aquí, per tal de desfer-se de la meua activitat en defensa de la llibertat espanyola i sobretot de Catalunya, i amb la més baixa villosa propòsit d'ells, van fer una denúncia falsa en contra meu, acusant-me de comunista, malgrat que tothom sap que la meua vida i activitat és ben clara: no em fico en cap classe d'organisme polític ni filosòfic i el meu únic interès és Catalunya, identificant el meu pensament amb l'actuació patriòtica i exemplar del nostre honorable President, Lluís Companys, i del seu Govern, en aquests moments heroics de la nostra terra tradicionalment humana i heroica.

"A Justícia, vull lleis que facin ètica la defensa de l'Estat i de la Pàtria en perill...", ha dit el ministre senyor Ansó

Madrid, 20. — L'enviat especial d'un periòdic de Barcelona ha celebrat una entrevista amb el ministre de Justícia, senyor Ansó. D'aquesta entrevista recollim els conceptes següents:

Comença dient el senyor Ansó que, en ésser nomenat ministre, portava prop de mig any a la Subsecretaria d'aquell departament i en l'assumpte de la seva gestió es limita a signar allò que era de la seva competència, sense que això volgués dir que censure la política del seu antecessor, que jutja digna i perfectament constitucional.

En possessió de la llei, el ministre es dedica a atendre, dintre del possible, la política econòmica dintre del Ministeri. «Em proposo — ha dit el senyor Ansó — aconseguir un èxit en aquest ordre de coses, imposant la disciplina entre els funcionaris».

«En la política de Justícia em proposo l'obligació de fer lleis eficaces per a la defensa de l'Estat i de la Pàtria en perill, també que aquestes lleis i llur aplicació tinguin la dignitat i rang que els correspon com a expressió màxima d'un Estat civilitzat, modern, que viu en relació amb els altres Estats».

Desitja acabar la seva intervenció dient que hi hagi de transitori o accidental en ordre a la Justícia. Les circumstàncies d'anormalitat en que vivim han donat naixement a diferents organismes que funcionen, si bé amb perfecta regularitat, almenys amb la suficient. Em proposo reorganitzar aquestes institucions, aclarint competències i jurisdiccions».

Substituirà la Justícia Popular, a la qual la República li deu serveis inestimables. Solament resta depurar dits organismes eliminant del seu cos el que no sigui útil i rebent el fet delictiu. Els tribunals especials de guerra funcionen únicament en els delictes flagrants d'esplotació i alta traïció, i encara en aquests casos els inculpat tenen sobrats mitjans processals per a la graduació de la seva culpa.

Em proposo reorganitzar la Justícia municipal i independent, mitjançant la seva professionalitat. Aquest projecte prepara un decret que sotmetrà al Consell de Ministres, puix que cal crear una justícia deslligada de la situació política i de càrrec.

També tinc el projecte de modificar el funcionament de la comissió jurídica assessora, si bé respectant la seva estructura i composició.

Dintre del règim de la presó s'observa la més profunda normalitat. No són certes les falòrnies que propaleen els nostres enemics sobre el tracte que es dona als reclusos en aquesta zona. Així ho poden comprovar els polítics i periodistes nacionals i els estrangers que diàriament visiten les nostres presons.

Actualment s'està organitzant el repartiment d'uns socorsos per als presos aportats pel S. R. I.

Acaba dient que espera aconseguir que tota l'obra de Justícia estigui rodejada d'una atmosfera de pau.

Actualment s'està organitzant el repartiment d'uns socorsos per als presos aportats pel S. R. I.

Acaba dient que espera aconseguir que tota l'obra de Justícia estigui rodejada d'una atmosfera de pau.

L'ESCARNI QUE FALTAVA

Demanen el Premi Nobel de la Pau per al Negus

Estocolm, 20. — Per a l'adjudicació del proper premi Nobel de la Pau, circula la candidatura del Negus si la de l'alcalde suec Lindhagen.

Sembla que molts diputats es manifestaran favorables a la concessió del Premi al Negus.

L'Ajuntament de Madrid visita els fronts de la capital d'Espanya

Madrid, 20. — En la reunió que el Consell municipal de Madrid celebrà el passat divendres, s'acordà que delegacions formades per consellers de les diverses minories visitessin els fronts propers a la capital per a portar als combatents la salutació del poble madrileny.

Complint aquest acord sortí de Madrid una delegació formada pel conseller de l'Esquerra Republicana, Manuel Treviño, Germà Alonsó Udano, per a fer visites a alguns fronts. Recorregueren les trinxeres del sector de la Ciutat Universitària i estigueren al sector d'El Pardo, on foren rebuts pels caps i oficials i comissaris de les unitats que guarneixen aquell sector, i convidats a dinar en llur companyia.

Després de l'apat, i en un ampli saló i davant la presència de nombrosos soldats, López i López pronuncià breus paraules.

Començà per saludar els combatents del poble madrileny, i després, en nom del poble madrileny, desitjà que regentem la vida civil de Madrid, no a donar

A LA REUNIO DE "UNION REPUBLICANA" TAMBE HI ASSISTEIX EL PRESIDENT DEL PARLAMENT DE LA REPUBLICA

El president de les Corts de la República, senyor Martínez Barrio, ha estat aquest matí uns moments al seu despatx i després s'ha dirigit al local del Partit d'Unió Republicana per tal de presidir la reunió del Comitè Executiu.

DENUNCIA LA DESAPARICIO DE LA SEVA FILLA DE CINQ ANYS

Magdalena Puig Cortada ha denunciat la desaparició de la seva filla, de cinc anys, Margarida Cortada Millera, la qual tenia dipositada al carrer de Roig, domicili de Genís Ballester.

Una veïna de l'esmentada casa acusa Genís d'esser l'autor de la desaparició de la nena.

EL MINISTRE D'OBRES PUBLICUES ASSISTEIX A LA REUNIO DEL COMITE EXECUTIU DE "UNION REPUBLICANA"

El ministre d'Obres Públiques ha passat el matí a les oficines del Partit d'Unió Republicana i ha assistit a la reunió del Comitè Executiu del dit partit.

"EL SOL" I "LA POLITICA" NO HAN POGUT SORTIR

Madrid, 20. — «El Sol» i «La Política» no s'han pogut publicar per manca de paper.

MORT D'UN REGIDOR DE MADRID

Madrid, 20. — Ha mort a Madrid, víctima d'una malaltia el senyor Enric Sánchez del Alamo, de l'Agrupació d'Unió Republicana, d'aquesta capital.

A l'actualitat eren conseller municipal en representació del Partit Republicà al Cos Administratiu Municipal amb la categoria de Cap de Negociat.

PROFECTE D'EVACUACIO FORCOSA DELS MALALTS CRONICS

Madrid, 20. — La Comissió de Protecció Social (é el projecte de portar a efecte l'evacuació forcosa dels malalts crònics als quals no es pot subministrar la llei que necessiten.

Franco, contra la clerecia basca

15 SACERDOTS MORTS, 138 D'EMPRESONATS I MOLTS D'ALTRES PRIVATS DE MITJANS REGULARS DE VIDA O EXILIATS

Londres, 20. — L'ambaixada d'Espanya en aquesta capital publica un comunicat en el qual afirma que els dirigents rebels continuen assassinant els membres del clero basc, i afegeix que 15 sacerdots han estat ja afusellats, 138 empresonats, 153 es troben privats de mitjans regulars de vida, i 70 han estat exiliats.

LA DECLARARA? NO LA DECLARARA?

Washington, 19. — De font autoritzada es declara que la declaració de guerra del Japó a Xina no implicarà l'aplicació de la llei de neutralitat nord-americana, puix que l'esmentada declaració no ha estat seguida per una retirada dels ambaixadors respectius.

ELS CASTIGS SERAN SECRETS

Toquio, 20. — Interrogat sobre la publicitat que el Japó té la intenció de fer sobre el càstig dels oficials culpables del bombardeig del «Panay» i «Lady Bird», el portaveu del Govern japonès declara:

«Els castigs seran comunicats confidencialment als governs angles i americà en la mesura necessària. Seran prestats aquests que no els facin públics, puix que el reglament de la Marina no permet en temps de pau divulgar els castigs per errors de servei. La publicació afectaria la moral de la Marina».

BELGICA NO PROPOSARA EL RECONeixEMENT DE L'IMPERI ITALIA

Brussel·les, 20. — Els elements autoritzats desmenten categòricament que la delegació belga a la S. de N. es proposi proclamar davant el Consell de l'Organisme internacional el reconeixement de Belga a la conquesta italiana d'Etiòpia.

LA CIUTAT MARXA

GRUP MUTUALISTA PER A OBRES DE PREMSA. — Dimecres, 20. — El grup mutualista per a obres de premsa, a les onze del matí, celebrà l'Assemblea general ordinària a l'estatge del passeig Pi i Margall, 7, pral.

ULTIMA HORA

prega a tothom que hagi d'enviar-nos notes, avisos, etc., que no faci amb l'anticipació necessària i reduïts al màxim. L'encasament de paper no ens permet publicar notes extenses

Confirmació des de Londres

Londres, 20. — El capità del vaixell anglès «Concordia» comunica radiotelegràficament que a dos quarts de dues d'aquesta tarda, quan el vaixell es trobava a l'altura de Sagunt (Espanya) i a una distància de deu milles de la costa, un submarí desconegut li ha disparat un torpede, sense tocar-lo.

A Hitler li interessa l'amistat de Faruk

Berlín, 20. — Hitler ha adreçat un telegrama de felicitació al rei Faruk amb motiu del seu casament. Li ha ofert un «cabriolet» automòbil de quatre places.

EL REI FARUK S'HA CASAT

El Cairo, 20. — Aquest matí, al palau Reial, s'ha celebrat el matrimoni del rei Faruk amb la senyoreta Farida Zulficar.

Però envien els joves a la guerra...

Les frases buides del «führer» nazi jove

Berlín, 20. — Ningú no pot negar que es produïu una treva visible en les relacions franco-alemanyes amb les recents entrevistes entre ex-combatents i joves de tots dos països, declarant amb passada el «führer» de la joventut alemanya, Baldur von Schirach, en un discurs pronunciat davant dels funcionaris nazis. Anuncià l'obertura per a l'estiu proper de la Casa de la joventut hitleriana per a la joventut estrangera. Afegí que els joves alemanys entre 17 i 21 anys serien agrupats en organitzacions especials anomenades «Fe i Belleses».

«L'ajut socialista pol prorrogar o abreu-jar la vida del Govern francès», ovina «New York Times»

Nova York, 20. — La premsa d'aquesta capital creu que el nou Govern francès és un mal menor i té vida limitada.

El periòdic «New York Times» insisteix en el caràcter condicional de l'ajut socialista, que pot perllonar o abreuvar la vida del Govern.

«New York Herald Tribune» diu: «Volada d'Estats totalment vigilen el seu imperi colonial i encara al vol sobrevolant ha de tenir un Govern d'unió nacional que Léon Blum esguin a punt d'aconseguir el diumenge passat».

MORT D'UN EX-PRESIDENT DE L'ACADEMIA DE MEDICINA DE PARIS

Batona, 20. — S'anuncia la mort a Lembeve (Baltos Prineus) del doctor Doléris, ex-president de l'Acadèmia de Medicina de París. Doléris — la reputació ginecològica, del qual era universal — fou col·laborador de Pasteur en el laboratori de la Escola Normal. Fou cap de servei de maternitat i elegit membre de l'Acadèmia de Medicina, de la qual fou president el 1924.

STOIADEVNOVITX VISITA LES FABRIQUES KRUPP

Essen, 20. — StoiaDEVNOVITX arriba a aquesta població en tren especial. Ha visitat les fàbriques Krupp.

UN CENTENAR DE XINESOS S'ON DETINGUTS PER TERRORISTES

Londres, 20. — Comunicat de Xang-Hai a l'Agència Reuter que 98 xinesos acusats d'actes de terrorisme contra els japonesos han estat detinguts a la Concessió Internacional de França. Nou d'ells foren posats en llibertat.

MORT D'UN GENERAL XINES

Hankou, 20. — Ha mort el general Liuhshang, governador de la província xinesa de Szechuan, en la qual es troba situada la ciutat de Chungking, nova capital xinesa.

EDEN PRESIDIRA LA REPRESENTACIO BRITANICA A LA S. DE N.

Londres, 20. — Als cercles oficials es desmenteixen certes informacions segons les quals el senyor Eden no assistiria a la propera sessió del Consell de la Societat de Nacions. Es declara que, al contrari, Eden presidirà la delegació britànica, i que en absència d'alguna dirigirà la delegació anglesa lord Curzon.

ITALIA DIU QUE NO DEU RES A LA URSS.

Roma, 20. — L'Agència Stefani ha publicat la nota següent:

«A pesar de les dificultats d'ordre polític que es presenten en aquests últims temps entre Itàlia i la URSS pel costat italià, s'ha complert sempre el compromís presos i els pagaments efectuat a les dates fixades sense cap dificultat i sense retard. En canvi, la URSS no subministra productes petrolífers a Itàlia des de fa alguns temps. En realitat la URSS deu diversos milions a Itàlia i ha volgut cobrir-se amb una nota».

DISSABTE SERA POSADA A LA VENDA UNA NOVA PARTIDA D'OUS

El dissabte, dia 22, es repartirà al públic de Barcelona una nova partida d'ous. El control d'aquesta distribució serà efectuat per mitjà del lletiquet núm. 3 del racionament de bous, el qual haurà de restar en poder del venedor per tal que aquest pugui justificar el lliurament al públic de la dita partida rebuda. La ració serà d'una unitat (un ou) per habitant.

ELS CONCERTS SIMFONICS POPULARS DE LA BANDA MUNICIPAL

Dimecres, vinent, dia 23, a un quart de dotze del matí, tindrà lloc al palau de Belles Arts el 171 Concert Simfònic Popular de la Banda Municipal, amb el següent programa:

Primera part. — «Cinquena Simfònica», en menor (dita «Del noi i la noia»), en quatre temps, de Dvorák.

Segona part. — «Dues danses folklòriques de Turquia», reduïda a la meitat, de Debussy.

«Dues danses folklòriques de Turquia», reduïda a la meitat, de Debussy.

«Dues danses folklòriques de Turquia», reduïda a la meitat, de Debussy.

IMPORTANT PER ALS NENS FILLS DE COMBATENTS I REFUGIATS

Organitzat per la Comissió Nacional per a la Festa de l'Infant, que patrocina el Ministeri d'Instrucció Pública i Sanitat, tindrà lloc el proper diumenge, dia 23, a les deu del matí al Cinema Coliseum, el segon festival i repartiment de joguines als fills dels nostres heroics combatents, infants refugiats i als de les escoles nacionals de Barcelona.

NO PEGUEU A LES SOGRES

Al Tribunal Popular núm. 1 ha comparatut Jaume Morales Martí, processat per haver apallissat la seva mare política, a la qual causa una greu i greu importància.

El Tribunal ha estat de culpabilitat i ha condemnat el defensor a pagar una multa de 25 pessetes, les costes del judici i una indemnització de 100 pessetes a la perjudicada.

RESTABLEMENT DEL SERVEI TELEFONIC INTERIOR DE CASA DE LA CIUTAT

Perons s'ha comunicat el Servei Telefònic Municipal de Gas i Electricitat, a partir de demà, divendres, dia 21, quedant restablert el servei telefònic interior de la Casa de la Ciutat, per haver-se acabat ja les obres que s'han efectuat en la Central telefònica de l'Ajuntament.

En conseqüència, quan es vulgui comunicar amb les oficines de la Casa de la Ciutat, s'haurà de trucar a la Central, com abans, per mitjà dels números 13194 o 11593, i demanar la comunicació amb el número de tres xifres que correspon a l'oficina.

A les Conselleries de la Generalitat

GOVERNACIO I ASSISTENCIA SOCIAL

El conseller de Governació i Assistència Social, després de despatxar amb els alts funcionaris del seu Departament, ha tingut, aquest matí, una reunió amb un representant de la Defensa Passiva. També ha sostingut una llarga entrevista amb el director general de Seguretat, senyor Carles de Juan, i ha rebut, a més, la visita del diputat per Astúries senyor Ramon Ruiz i el President de la Institució de les Lletres Catalanes, senyor Pous i Pagès.

TREBALL

Aquest matí el conseller de Treball, senyor Vidella, no ha acudit al seu despatx oficial, puix que s'ha traslladat a l'Hospital Clínic i a l'Hospital General de Catalunya, per tal de visitar els ciutadans que resulten ferits en el bombardeig d'ahir. L'acompanyaven en la seva visita el conseller regidor de l'Ajuntament de Barcelona, senyor Martínez Cuenca; la companyia Azuara i el company Delgado, del P.S.U.; el secretari de la Junta de Defensa Passiva, senyor Devó i el metge senyor Bergos Ribals.

CULTURA

El conseller de Cultura ha despatxat aquest matí amb els alts funcionaris del Departament i ha rebut gran nombre de visites.

OBRES PUBLICUES

El conseller, senyor Serra Pàmies, ha passat el dia d'ahir treballant al seu despatx oficial, on ha treballat amb els alts funcionaris del seu Departament. No ha rebut cap visita.

JUSTICIA

El conseller de Justícia, senyor Pere Bosc Gimpera, ha rebut durant aquest matí gran nombre de visites, entre les quals foren constants de l'alcalde de Barcelona, senyor Hilari Salvador.

ECONOMIA

El conseller d'Economia ha rebut aquest matí les visites següents:

El secretari del conseller d'Agricultura, senyor Riera; director de la Hispano Olivetti, senyor Morales Ro y senyor Vayro del Puerto; senyor Joan Borrull; senyor Abelló, de la Federació catalànica; comandant Ramos, ajudant del general Pozas; senyor Valldosera; i senyor Beltrán, de Sabadell.

Els rebels esgoten les seves forces davant les defenses de Terol

Ministeri de Defensa Nacional. Comunicat oficial de guerra:

EXERCIT DE TERRA:

LLEVANT. — Avui, durant tot el dia, s'ha lluitat amb duresa entre

ES CLAR!

Als nazis no els agradaria una mitjanceria a Xina, en la qual intervinguessin França, Anglaterra i els EE.UU

Berlín, 20. — Ha estat mal acompanyada la suggestió d'un periòdic nazi relativa a una mediació de França, Alemanya, Anglaterra i Estats Units en el conflicte sino-japonès. El periòdic «Deutsches Allgemeine Zeitung» reprocha a la gestió del seu caràcter anti-japonès el no ésser inspirada en consideracions d'estricta neutralitat que caracteritzen fins avui l'actitud del Reich en aquesta qüestió.

TRACTAT DE COMERÇ ENTRE POLONIA I LETONIA

Varsòvia, 20. — El ministre d'Hisenda de Letònia, i els dirigents polonesos amb els quals s'ha entrevistat, decidint obrir el proper mes negociacions amb vista a l'elaboració d'un nou tractat de comerç polonès-letó destinat a augmentar els intercanvis comercials entre els dos països i estimular la seva col·laboració econòmica i regular el problema de les mercaderies en trànsit. Després d'haver estat rebut en audiència pel president de la República, el ministre ahr cap a Cracòvia, on participarà en una cacera.

Abandonada pels seus familiars

Una ex-comtessa ingressa en un asil

Madrid, 20. — La senyora Dolores Telles-Giron, ex-comtessa de Benavente, abandonada pels seus familiars, s'ha vist obligada a deixar el seu palau del Passeig del Clame i ingressar en un asil de vells.

Es tracta d'una dama de 70 anys emparentada amb l'ex-duc d'Alba. La casa de Benavente, des del 1901 tenia la primàcia de la noblesa. L'actual possedidora del títol era la 16a. comtessa de Benavente, la 18a. marquesa de Lora i la 11a. duquesa de Javajunqui, a part d'altres baronies i comtats.

la Masia del Canyot i el Mulotón, on els facciosos han atacat valent-se de potents auxiliars aeri i artilleria. El Mulotón, per a la conquesta del qual ha consumit l'enemic moltes forces, segueix al nostre poder.

ALTRES EXERCICIS. — Sense novetat

